

19 тж, до кждь не дойде царство-то Божіе. И зѣ
хлѣбъ, и благодаривъ прѣломи го, даде имъ и
рече: Това е тѣло-то мое, което ся за васъ да-
20 ва; това правѣте за мое въспоминаніе. Така аѣ
и чашж-тж слѣдъ вечерѣж-тж, и рече: Тая ча-
ша е новыи-тъ завѣтъ съ мойж-тж кръвъ, която
21 ся за васъ пролива. Но ето, ржка-та на тогожь
22 койго мя прѣдава съ мене е на трѣпезж-тж. И
Сынъ человѣческій отхожда споредъ както е
опрѣдѣлено; но горко на тогожь человѣка чрѣзь
23 когото ся прѣдава. И тѣ начнѣхх да разыску-
вать помежду си, кой ли отъ тѣхъ ще е тойзи
който ще стори това.

24 Станѣ още и прѣспирня помежду имъ, кого
25 отъ тѣхъ ще иматъ за по голѣмъ. А той имъ
рече: Царіе-тъ на народы-тъ господарувать надъ
тѣхъ, и тѣзи които гы владѣѣхъ наричатъ ся
26 благодѣтели. А вы не така; но най голѣмый-тъ
испомежду вы, да бѣде както най малкый-тъ;
и който началствува, както оногожь който слу-
27 гува. Защото кой е по голѣмъ, който сѣди на
трѣпезж-тж ли, или който слугува? не тойзи
ли който сѣди? но азъ помежду васъ съмъ ка-
28 то единъ който слугува. А вы сте онѣзи които
29 устояхте съ мене наедно въ мои-тъ напасти. За
това азъ вамъ завѣщавамъ царство, както Отець
30 ми завѣща на мене; За да ядете и да пиете на
трѣпезж-тж ми въ царство-то мое; и да сѣдне-
те на прѣстола, да сѣдите дванадесеть-тъ пле-
мена Израилеви.

31 И рече Господь: Симоне, Симоне, ето, Сатана
32 вы изыска, за да вы отсѣе като жито. Но азъ
ся молихъ за тебе, да не оскудѣе твоя-та вѣра;
и ты когато ся обърнешъ, утвърди братія-та си.
33 И *Петръ* му рече: Господи, готовъ съмъ съ тебе
34 наедно и въ тѣмницѣ и на смърть да идж. А той
му рече: Казувамъ ти, Петре, пѣтель-тъ днесъ